

Ririro

Kralj Drozdobradi

Bio jednom jedan kralj koji je imao jako lepu ćerku. Nažalost, ona nije bila samo lepa, već i strašno arogantna. Sebe je smatrala boljom od svih ostalih. Ismevala je svakog muškarca koji je želeo da je oženi. Neki muškarci su za nju bili suviše debeli, drugi suviše mršavi, neki previsoki, drugi niski.

Kralj je želeo da se njegova ćerka uda, pa je pozvao sve važne muškarce na zabavu. Svi pozvani muškarci stali su u red, dok je princeza prolazila. Ismevala je muškarce jednog po jednog. Naročito je kralj susedne zemlje platio visoku cenu. Jadnik je imao malo krivu bradu. "Piff, brada ti izgleda kao kljun drozda", rekla je. Od sada ćemo te zvati Drozbradi.

Kralj je video kako se njegova ćerka užasno ophodi prema muškarcima i naljutio se. "Udaćeš se za prvog prosjaka koji dođe na vrata!" povikao je. Tako se i dogodilo. Nekoliko dana kasnije, muzičar u prljavoj, pohabanoj odeći je došao u zamak da peva. Kralj ga je pozvao i naterao ga da se oženi princezom na licu mesta.

Princeza je mislila kako je to strašno, ali je morala da uradi ono što joj je otac rekao. Ona i njen novi muž poslali su iz dvorca. Na kraju krajeva, to nije bilo mesto za prosjaka i njegovu ženu.

Prosjak je uzeo princezu za ruku i izveo je napolje. Kada su došli u veliku šumu, devojka je upitala: „Kome pripada ova prelepa šuma?“, a prosjak je odgovorio: 'Sve ovo pripada kralju Drozdo Bradom. Isto se desilo i kad su stigli na zelenu livadu i u veliki grad. Kada su, posle dugo vremena, došli do jedne malene kuće, prosjak je rekao da će to biti njihov dom. O, kako je devojka zažalila što se nije udala za kralja Drozdo Bradog. Da samo nije bila tako arogantna ...

Kraljeva ćerka je ušla u kolibu i nije znala šta ju je snašlo. Bila je samo jedna soba i nije bilo posluge. Odjednom je morala sve sama, ali ona nije umela da založi vatru, niti je umela da

kuva ili prede. Zato je njen muž odlučio da ona ode na pijacu i proda lonce i tiganje. Tako bi mogla bar da zaradi nešto novca da kupi hranu.

Prvi dan na pijaci je prošao dobro i princeza je prodala nekoliko lonaca i tiganja. Sledećeg dana, međutim, dok je sedela na uglu pijace, neki pijani čovek na konju joj je pogazio sve lonce i tiganje. Kraljevoj kćeri nije ostalo ništa i otišla je kući plačući. Jako se bojala da će se njen muž naljutiti.

Njen muž se zaista naljutio, ali joj je već bio našao drugi posao. Trebalo je da radi u kuhinji u kraljevom zamku. Morala je da radi najprljavije poslove, i to bez prigovaranja. Punila je džepove ostacima hrane kako bi ona i njen muž imali nešto da jedu.

Jednog dana se ženio najstariji kraljev sin. Velika plesna sala bila je lepo uređena i svi važni ljudi su stigli u najlepšoj odeći. Oh, kako bi princeza volela da bude tamo. Proklela je svoju bahatost, jer zbog nje sada mora da živi u siromaštvu.

Dok je princeza gledala zvanice, ušao je kraljev sin. Video je lepu devojkicu kako stoji pred vratima i uhvatio je za ruku. Princeza se zaprepastila i odupirala se, jer je videla da je to kralj Drozbradi. Ali on je povukao sa sobom u plesnu dvoranu. Pošto su joj džepovi bili pocepani, sva hrana je pala na pod. Strašno se postidela!

Princeza je odmah istrčala iz sobe, ali je na stepenicama sustigao kralj Drozdobradi. „Ne boj se“, rekao je, „ja sam muzičar sa kojim živiš u kućici, ali i pijanac koji ti je polomio lonce i tiganje. Hteo sam da te kaznim zbog tvoje arogancije, zbog tvog rujanja.“ Princeza je počela da plače i jeca: "Nisam dostojna da budem tvoja žena!" Ali kralj Drozbradi ju je utešio i dao joj najlepšu odeću. „Sada ćemo zaista proslaviti venčanje, ali naše“, rekao je. I tako su i uradili. Princeza se nikada više nikom nije podsmevala.